

Profetie van de Sibylle (Verg. Aen. VI, 77-97)

At Phoebī nōndum patiēns immānis in antrō
bacchātur vātēs, māgnū sī pectore possit
excussisse deum; tantō magis ille fatīgat
ōs rabidum, fera corda domāns, fingitque premendō. 80
Ōstia iamque domūs patuēre ingentia centum
sponte suā vātisque ferunt respōnsa per aurās:
'Ō tandem māgnīs pelagī dēfūncte perīclīs
(sed terrae graviōra manent), in rēgna Lavīnī
Dardanidae venient (mitte hanc dē pectore cūram), 85
sed nōn et vēnisse volent. Bella, horrida bella,
et Thybrim multō spūmantem sanguine cernō.
Nōn Simoīs tibi nec Xanthus nec Dōrica castra
dēfuerint; alius Latiō iam partus Achillēs,
nātus et ipse deā; nec Teucrīs addita Iūnō 90
usquam aberit, cum tū supplex in rēbus egēnīs
quās gentīs Italum aut quās nōn ōrāveris urbēs!
Causa malī tantī coniunx iterum hospita Teucrīs
externīque iterum thalamī.
Tū nē cēde malīs, sed contra audentior itō, 95
quā tua tē Fortūna sinet. Via prīma salūtis
(quod minimē rēris) Grāiā pandētur ab urbe.'

Maar nog niet onder Phoebos' invloed, raast de zieneres vreselijk
rond in de grot, of ze misschien de grote god uit haar borst zou kunnen
uitdrijven; des te vollediger put hij haar
razende mond uit, terwijl hij haar wilde hart temt, en hij kneedt het door het te
breidelen.

En eindelijk openden zich de honderd enorme mondingen van het huis
uit eigen beweging en dragen ze de antwoorden van de zieneres door de lucht:
'O jij, die eindelijk de grote gevaren van de zee hebt doorstaan
(maar de ernstigere van het land wachten nog), de Dardaners zullen *{inderdaad}*
in het rijk van Lavinium komen (laat deze zorg varen uit je hart),
maar ook zullen ze wensen niet te zijn gekomen. Oorlogen, huiveringwekkende
oorlogen
en een Tiber, schuimend / dat de Tiober schuimt van het vele bloed zie ik.
Niet zal jou een Simoeis, noch een Xanthos en ook geen Dorisch kamp
ontbreken; reeds is er in Latium een andere Achilles geboren,
juist hij ook de zoon van een godin; evenmin zal Juno, die de Trojanen *op de huid*
zit,
ergens afwezig zijn, wanneer jij, nederig, in behoeftige omstandigheden
enkele volken van de Italiërs of enkele steden niet [*om hulp*] zult hebben gesmeekt!
De reden van zo'n grote ellende voor de Trojanen is opnieuw een echtgenote van
buiten
en een buitenlands huwelijk ...
Jij, ga de ellende niet uit de weg, maar ga er juist dapperder erop af,
[langs de weg] waarlangs jouw Lot je zal toestaan. De eerste weg tot redding
zal (wat je het minste denkt) vanuit een Griekse stad worden gebaad.'